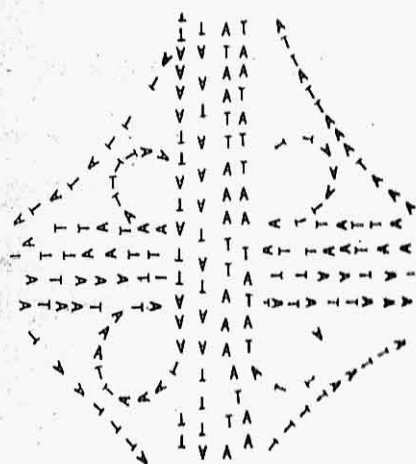

Ρίτσαρντ Καστελάνετς (1940)

TRIBUTE TO HENRY FORD—3

Τζών 'Απντάικ

('Απόσπασμα, μιὰ σελίδα)

I did fly
joy pulled a laugh from me
your hands, voice fluttered
"Is that funny? Is it?"
your nerves, voice tumbling
a two-body circus
the taint of performance

thank you

forget me

your
face

your
tense
hand

your
good
and
shoes

"In vain the mastodon retreats
beneath its own powder'd bones"

"Ανν Γουώλντμαν (1945)

Σὲ μίμνησι τῶν Les Fleurs (Πῶλ 'Ελύου)

Εἶμαι 20 χρονῶν καὶ κραταίω.
Ξέροντας πῶς εἶμαι ἀκόμη νέα σ' ἀγαπῶ
κόσμη
Ἄνυ εἶμαι 20 χρονῶν. Τὸ παρελθόν μου εἶναι
κοιμῶ, κοιμῶ
'Ονειρεύομαι μιὰ ζωὴ κρυσταλλῶν καὶ ζῶ
ναι στὸ χορτάρι

Νομίζετι πῶς κλαίω· δὲν κλαίω.
μὴ μὲ πληγῶνταις—ἀσε με νὰ εἶμαι

Τὰ μάτια μου μιὰ δύναμη στὸ χορῶμα τῶν
πληγῶν μου.

'Αγάπη, τί εἶναι ὁ ἥλιος ὅταν βρῆχει;

Σὰς λέω πῶς ἐπαρῶνται πρῶγματα ἀληθινὰ ἐν
αὐτῇ ἡ ἱστορίᾳ

Ὅταν κλείνω τὰ μάτια μου σὰς σκοτάδι.

"Εθελ Λίδινγκστον (1947)

Ζιόνουν ἀπ' ἀλόγουρα

1

ζῶνουν ἀπ' ἀλόγουρα,
τὰ δέντρα χτενίσανται μιὰ σκούρα πρῶτα
τέντι
ποι' μου κοιθετὴν ἀνάσσει.

ἀνάσσειναι στὴ βαρετὰ μυρουδιά τῶν
πνευκοβελόνων.
πνίγομαι.

2

Θέλω νὰ παραμερίσω τὰ κλαδιά
καὶ νὰ παρῶ ἓνα μικρὸ χαλίκι.
Ὅτι τὸ δόσος σ' αἰτῶν
καὶ θὰ ἤγωγο παραπλοῦνταις πρὸς τὴ θάλασσαν.

3

Θέλω νὰ διεμερίσω ἀπὸ γονατὰ τῆς ἀκρογυαλῆς
καὶ ν' ἀρήσω τ' ἀλάτι νὰ πλένεται τὰ πόδια μου.
Θέλω νὰ βαλεῖν τὰ γονατὰ μου δίπλα στὴν ἀκρογυαλῆ
καὶ ν' ἀρήσω τὸ νερὸ νὰ πλένεται τοὺς μῆνες
μου.

ὡς εἶναι γαριζὸς φῶς.

δὲ θέλω ὁ ἥλιος νὰ δεῖξει τὸ δόσος μου.
εἶμαι ὁ δικός μου θεός τῆς τόχης.
εἶμαι ὁ θεός μου.
θὰ μὲ συγχωρήσῃ.

4

ὡς λιθῶ μέσα στὸ γαριζο.
ὡς δραμετρίσω μέσα στὸν οὐρανὸν
πάνω στὴς χτεροσῆγες μιὰς νεκρῆς μέρας.
Ὅτι γεννιόμουναι πάλι
σὲ μιὰ δέστερη ζωῆ.

5

Ὅτι ζῶσαι στὴν ἀκτὴ αὐτῇ τῆ φορὰ
μὰ θὰ ἀπάσχει μιὰ ἐλλογμὴ μυρουδιά